

אלא בכדי שיקרום הצד התחתון שלה! ובגמרא מפרש לה.

ב. משלשלין את קרבן הפסח בתנור בערב שבת עם חשכה, והוא נצלה והולך בליל שבת! אף דבעלמא אסור לעשות כן, כדשינונו ברישא. וטעמא מבואר בגמרא.

וכן מאחיזין את האור [האש] במדורת בית המוקד שבמקדש, בערב שבת קודם חשיכה! ולא חיישינן שמא יבעירוה הכהנים בשבת.

שלשכה גדולה היתה, והכהנים היו מתחממין שם במדורת אש שהיתה מוסקת תמיד. [והוצרכו לכך מפני שהיו מהלכין יחפין על רצפת השיש של העזרה, כדילפינן, הואיל ורצפה מקודשת וכלי שרת מקודשין — מה כלי שרת לא יהא דבר חוצץ בינו ובין הכלי, אף רצפה לא יהא דבר חוצץ בינו ובינה].

אבל בגבולין אסור לעשות כן. דחיישינן א- שמא יגמור הבערתה בשבת. אלא מאחיזין את האש בעצים רק אם יש די זמן בכדי שתאחז האור ברובו של העץ קודם השבת.

רבי יהודה אומר: כפחמין די בכך שתאחז בהם האש בכל שהוא. ואף שאין זמן בכדי שתאחז האש ברובן. כי מאחר ונאחזה בהם

האש בכל שהוא, שוב אין צריך לחתות בהם. שאין דרכם להכבות.

גמרא:

שינונו במשנתנו: אין צולין בשר בצל וביצה, אלא כדי שיצולו מבעוד יום.

והוינן בה: וכמה הוא שיעור הצליה הנצרך להחשיבן כצלויים מבעוד יום?

אמר רבי אלעזר אמר רב: כדי שיצולו מבעוד יום כמאכל בן דרוסאי.

בן דרוסאי היה לסטים, ובישל את מאכליו שלישי בישול. ומאחר שנצלו בשיעור כזה קודם השבת, שוב מותר להשהותם בשבת כי שוב אין לחשוש שמא יחתה בגחלים⁽¹⁾.

ומוכחינן: איתמר נמי, אמר רב אסי אמר רבי יוחנן: כל שהוא מבושל בידי ישראל כמאכל בן דרוסאי — שוב אין בו בגמר בישולו על ידי נכרי משום איסור "בישולי נכרים". הרי שלאחר בישול בן דרוסאי חשיב כבר כמבושל. והכא נמי, אין לגזור בו משום שמא יחתה.

תניא: חנניא אומר: כל שהוא מבושל קודם

אבל הרמב"ם פסק כחכמים. ועם זה כתב בפרק ד הלכה טז: אין צולין בשר בצל וביצה על גב האש, אלא כדי שיצולו מבעוד יום, ויהיו ראויים לאכילה. והיינו כמאכל בן דרוסאי. [וכבר הקשה כן הרא"ש לקמן לח ב בסתירת דברי הר"ף]. וגם פסק דין המשנה לגבי פת דסגי שיקרמו פניה, אף דלא הוי כל צרכה. ומבואר מדבריו דמתניתין איירי במונח הבשר ממש על

1. והעולה לכאורה משמעתין, דמתניתין כחנניה היא. אבל לחכמים, כל זמן שלא נתבשל כל צרכו אסור להשהותו. וכן איתא לקמן לז ב, דמסיפא דמתניתין מוכח כן. מדקתני, דפת שכבר קרמו פניה מותר להשהותה, ואף שעדיין לא נאפתה כל צרכה. ומכאן פסקו רש"י ורבינו חננאל שם, כחנניה. דהרי סתם מתניתין כוותיה.